

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2001

Julkaistu Helsingissä 30 päivänä huhtikuuta 2001

N:o 350—357

SISÄLLYS

N:o		Sivu
350	Laki kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain muuttamisesta	997
351	Tasavallan presidentin asetus Pohjoismaiden välillä tehdyn pohjoismaisen passintarkastussopimuksen muuttamista koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta	999
352	Valtioneuvoston asetus yleisen oikeusavun ja maksuttoman oikeudenkäynnin palkkioperusteista annetun asetuksen muuttamisesta	1000
353	Valtioneuvoston asetus opetushallituksesta annetun asetuksen 25 §:n kumoamisesta	1002
354	Maa- ja metsätalousministeriön asetus peltokasvien tukijärjestelmästä ja siihen liittyvästä kesannoinnista annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamisesta	1003
355	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus lääkkeiden hintalautakunnan maksullisista suoritteista ..	1007
356	Maa- ja metsätalousministeriön asetus maan hankkimisesta ja myymisestä maatilatalouden kehittämisrahastosta annetun lain mukaisiin tarkoituksiin	1009
357	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta liyahygienistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	1011

N:o 350

Laki

kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 27 päivänä huhtikuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kestävän metsätalouden rahoituksesta 12 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1094/1996) 6 §:n 1 momentin 7 kohta, 11 § ja 23 §:n 2 momentti seuraavasti:

6 §
Työlajien määritelmät

paikkaan vievän tien rakentamista tai perusparannusta.

Tässä laissa tarkoitetaan:

11 §

7) *metsätien tekemisellä* yksityisistä teistä annetun lain (358/1962) 5 §:n 2 momentissa tarkoitetun metsätien tekemistä, metsätalouden kuljetusten edellyttämää yksityistien sellaista perusparannusta, johon ei myönnetä avustusta mainitun lain 93 §:n nojalla, sekä metsätiehen liittyvän tai metsätaloudessa tarpeellisen erillisen varastoalueen ja pudotus-

Työllisyystöiden rahoitus

Nuoren metsän hoitoon, joka teetetään työttömällä työvoimalla, siten kuin työministeriön asetuksella erikseen säädetään (*työllisyystyö*), voidaan tukea myöntää enintään 80 prosenttia toteuttamiskustannuksista. Työllisyystyönä toteutettavassa energiapuun kor-

HE 198/2000
MmVM 5/2001
EV 32/2001

juussa voidaan 9 §:n 1 momentissa tarkoitettua tuen enimmäismäärää korottaa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa vahvistetulla markkamäärällä kiintokuutiometriä kohti.

23 §

Tuen määrä

Juurikäävän torjuntaan, joka tehdään juurikäävän leviämisen riskialueella kivennäismaalla suoritettavan hakkuun yhteydessä toukokuun alun ja lokakuun lopun välisenä

Helsingissä 27 päivänä huhtikuuta 2001

aikana, voidaan hakkuutyön suorittajalle myöntää tukea torjunta-ainekustannuksia vastaava määrä sekä tukea torjunta-aineen leviytuksesta aiheutuviin kustannuksiin. Juurikäävän leviämisen riskialueista sekä tuen kohteesta ja määrästä säädetään maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä toukokuuta 2001. Lain 23 §:n 2 momentti tulee kuitenkin voimaan vasta valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Jan-Erik Enestam*

N:o 351

Tasavallan presidentin asetus**Pohjoismaiden välillä tehdyn pohjoismaisen passintarkastussopimuksen muuttamista koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta**

Annettu Helsingissä 27 päivänä huhtikuuta 2001

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministerin esittelystä, säädetään:

1 §
Kööpenhaminassa 18 päivänä syyskuuta 2000 tehty sopimus, joka on tehty Tanskan, Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin välillä lisäykseksi 12 päivänä heinäkuuta 1957 tehtyyn pohjoismaiseen passintarkastussopimukseen, jota on muutettu 27 päivänä heinäkuuta 1979 tehdyllä sopimuksella ja lisäsopimuksella 2 päivänä huhtikuuta 1973, jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 16 päivänä helmikuuta 2001, on Suomen osalta

kansainvälisesti voimassa 22 päivästä huhtikuuta 2001 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Sopimuksen määräykset ovat asetuksena voimassa.

3 §
Tämä asetus tulee voimaan 2 päivänä toukokuuta 2001.

Helsingissä 27 päivänä huhtikuuta 2001

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 352

Valtioneuvoston asetus**yleisen oikeusavun ja maksuttoman oikeudenkäynnin palkkioperusteista annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty oikeusministeriön esittelystä, *muutetaan* yleisen oikeusavun ja maksuttoman oikeudenkäynnin palkkioperusteista 29 päivänä toukokuuta 1998 annetun asetuksen (359/1998) 2 §, 4 §:n 1 ja 4 momentti ja 6 § seuraavasti:

2 §

Palkkiot käräjäoikeudessa käsiteltävään oikeudenkäyntiin valmistautumisesta ovat:

- 1) rikosasiassa 1 500 markkaa;
- 2) pakkokeinoasiassa 500 markkaa;
- 3) riita-asiassa ja hakemusasiassa 3 000 markkaa kantajan tai hakijan avustajalle;
- 4) riita-asiassa ja hakemusasiassa 2 500 markkaa vastaajan tai kuultavan avustajalle.

Oikeudenkäyntiin valmistautumiseen kuuluvat muun muassa neuvottelut, asiakirjojen hankkiminen ja niihin perehtyminen, avustaminen yleisen oikeusavun tai maksuttoman oikeudenkäynnin hakemisessa sekä haastehakemuksen, hakemuksen ja vastauksen laatiminen.

Palkkio on 1 momentista poiketen 6 §:n mukainen, jos asiaan valmistautuminen asian laadun tai laajuuden vuoksi tai muusta erityisestä syystä kestää rikosasiassa yli kolme tuntia, pakkokeinoasiassa yli tunnin taikka riita- tai hakemusasiassa kantajan tai hakijan osalta yli kuusi tuntia ja vastaajan tai kuultavan osalta yli viisi tuntia. Tuntiperusteisen palkkion soveltaminen on tällöin erikseen perusteltava.

Palkkio on 1 momentista poiketen 6 §:n mukainen myös, jos asiaan valmistautuminen

asian laadun vuoksi tai muusta erityisestä syystä kestää 3 momentissa mainittuja tuntimääriä lyhyemmän ajan. Tuntiperusteisen palkkion soveltaminen on tällöin erikseen perusteltava.

4 §

Palkkio avustamisesta asian suullisessa käsittelyssä tuomioistuimessa on 1 800 markkaa, jos käsittely matkoineen kestää enintään kolme tuntia. Pakkokeinoasian käsittelyssä palkkio on kuitenkin 1 000 markkaa, jos käsittely matkoineen kestää enintään kaksi tuntia, ja pakkokeinoasian uudelleen käsittelyssä ja ulkomaalaislain (378/1991) 48 §:ssä tarkoitettussa säilöön ottamista koskevan asian käsittelyssä palkkio on 500 markkaa, jos käsittely matkoineen kestää enintään tunnin.

Matka-ajalta ei määrätä palkkiota, jos asia käsitellään avustajan omalla tuomioistuinpaikkakunnalla, eikä palkkiota määrätä myöskään ruokatauon ajalta. Yhden vuorokauden aikana matka-ajan palkkio määrätään enintään kolmelta tunnilta tai sitä pidemmältä ajalta, jos siihen on erityisiä syitä.

6 §

Muissa tämän asetuksen soveltamisalaan

kuuluissa toimenpiteissä, kuten valitusten ja vastausten laatimisessa muutoksenhakutuo-
mioistuimeen, palkkio määrätään ajankäytön
perusteella. Tuntipalkkio on 500 markkaa.
Erikseen veloittavalta matka- ja odotusajalta
tuntipalkkio on kuitenkin 400 markkaa. Palk-
kiot suoritetaan täysistä tunneista siten, että

yhteenlaskettu matka-aika ja muu aika pyö-
ristetään lähimpään täyteen tuntiin.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä
kesäkuuta 2001.

Asetusta sovelletaan sellaisiin toimenpitei-
siin, jotka tehdään asetuksen tultua voimaan.

Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 2001

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

Hallitussihteeri Merja Muilu

N:o 353

**Valtioneuvoston asetus
opetushallituksesta annetun asetuksen 25 §:n kumoamisesta**

Annettu Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty opetusministeriön esittelystä, säädetään:

1 §	2 §
Tällä asetuksella kumotaan opetushallituksesta 25 päivänä tammikuuta 1991 annetun asetuksen (183/1991) 25 §.	Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2001.

Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 2001

Opetusministeri *Maija Rask*

Hallitusneuvos Matti Lahtinen

N:o 354

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**peltokasvien tukijärjestelmästä ja siihen liittyvästä kesannoinnista annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä huhtikuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan peltokasvien tukijärjestelmästä ja siihen liittyvästä kesannoinnista 23 päivänä helmikuuta 2000 annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen (187/2000) 3 §:n 1 momentti, 4 §:n 1 momentti, 9, 21, 25 ja 27 § sekä
lisätään päätökseen uusi 5 a, 12 a, 12 b, 12 c ja 28 a § seuraavasti:

3 §

Tukeen oikeuttavat kasvit

Peltokasvien tukijärjestelmän mukaista pinta-alaan perustuvaa tukea maksetaan peltokasviasetuksen 1 artiklan 2 ja 3 kohdassa sekä asetuksen liitteessä I määritellyille tukijärjestelmään kuuluville viljoille, öljykasveille, valkuaiskasveille, öljypellavalle, kuitupellavalle ja -hampulle sekä säilörehunurmelle. Lisäksi tukea maksetaan peltokasvien tukijärjestelmän mukaisesti kesannoidulle alalle.

4 §

Satotasot

Peltokasvituen määrittelevänä satotasona käytetään viljoille, valkuaiskasveille, öljypellavalle, säilörehunurmelle, kuitupellavalle ja -hampulle sekä kesannolle A-tuotantoalueella 3,4 tonnia hehtaarilta, B—C1 -tuotantoalueella C1 -tuotantoalueen saaristoa lukuun ottamatta 2,8 tonnia hehtaarilta ja C1 -tuot-

tantoalueen saaristossa sekä C2—C4 -tuotantoalueella 2,3 tonnia hehtaarilta.

5 a §

Poikkeukset vuoden 1991 viljelyvaatimukseen vuonna 2001

Vuoden 1991 viljelyvaatimuksesta poikkeamisesta vuonna 2001 on voimassa, mitä peltokasvien tuen vuoden 1991 viljelyvaatimuksesta poikkeamisesta vuonna 2001 annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (204/2001) säädetään.

9 §

Paikkakunnan tavanomainen viljelytapa

Peltokasvit ja säilörehunurmi, joille tukea haetaan, on kylvettävä ja säilytettävä paikkakunnan tavanomaisen viljelytavan mukaisesti, siten kuin soveltamisasetuksen 3 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa säädetään. Kylvämättömien paisteiden jättäminen ei kuulu peltokasvitukeen oikeuttavien peltokasvien ja säilörehunurmen tavanomaiseen viljelyta-

paan. Viljelyn tarkoituksena tulee olla korjuu- ja markkinakelpoisen sadon tuottaminen.

Paikkakunnan tavanomaiseen viljelytapaan kuuluu:

- 1) tarkoituksenmukainen pellon muokkaus ja lannoitus;
- 2) tasaisen itämisen mahdollistava kylvö;
- 3) alueelle soveltuvan kasvilajin ja -lajikkeen käyttö;
- 4) alueelle soveltuvan, määrältään ja laadultaan riittävän siemenmäärän käyttö; sekä
- 5) tarkoituksenmukainen kasvinsuojelu.

Peltokasvitukeen oikeuttavien viljojen, öljykasvien ja valkuaiskasvien tavanomaiseen viljelytapaan kuuluvaksi voidaan hyväksyä kylvön yhteydessä aluskasvien eli yksi- tai monivuotisten nurmiheinäkasvien, apilan, virnan, sinimailasen taikka vuohenherneen kylvö seuraavasti:

1) viljelyn pääasiallisena tarkoituksena on peltokasvin sadon tuottaminen eikä nurmen perustaminen tai tukikelvottoman kasvin viljely;

2) tukikelpoisen peltokasvin siemenmäärä ja viljelytiheys ovat sellaiset, että kasvustosta voitaisiin saada paikkakunnan tavanomaisen viljelytavan mukainen, puhtaana viljellyn peltokasvin jyväsato;

3) peltokasvitukeen oikeuttamattoman kasvin siemenmäärä on niin alhainen, että tukikelvoton kasvi ei kasva peltokasvikasvuston läpi (esimerkiksi vilja olisi voitava korjata puimalla niin, että tukikelvotonta kasvia ei korjata);

4) peltokasvitukeen oikeuttamattoman kasvin satoa ei korjata peltokasvin korjuun yhteydessä.

Virnaa, sinimailasta ja vuohenhernettä voidaan kylvää vain luonnonmukaisesti viljelyille lohkoille typensidontatarkoituksessa, jos tila kuuluu luonnonmukaisesti tuotettujen maataloustuotteiden, elintarvikkeiden ja alkoholijuomien valvonnan järjestämisestä annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (346/2000) tarkoitettuun luonnonmukaisen tuotannon valvontajärjestelmään.

12 a §

Kuituhampun ja -pellavan hyväksyty siemen

Tukeen oikeuttavista kuitupellavan ja

-hampun lajikkeista säädetään soveltamisasetuksen 7 a artiklan 1 kohdassa. Kuituhampun lajiketta osoittavat asiakirjat on toimitettava peltokasvitukihakemuksen liitteenä tai viimeistään soveltamisasetuksen 7 a artiklan 2 kohdassa säädettyä ajankohtana ja säädetyn mukaisena asiakirjana toimivaltaisen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle.

Jos kuituhampun vakuustodistus kohden tuu usealle hakijalle eli saman siemensäkin siemeniä on käytetty usean tukea hakevan viljelijän kylvöissä, yhden viljelijän on toimitettava alkuperäinen vakuustodistus. Liitteenä on oltava selvitys, josta ilmenee muiden kuituhampun tukea hakeneiden viljelijöiden nimet ja tilatunnukset. Muiden kuituhampun tukea hakeneiden viljelijöiden on toimitettava allekirjoitettu valokopio alkuperäisestä vakuustodistuksesta.

Kuitupellavan osalta hyväksytään soveltamisasetuksen 7 a artiklan 2 kohdassa tarkoitetuksi jäsenvaltion tunnustamaksi asiakirjaksi alkuperäisen vakuustodistuksen ohella hakijan allekirjoittama valokopio varmennetun siemenen ostokuitista ja vakuustodistuksesta tai omaa siementä käytettäessä hakijan allekirjoittama kopio aiempuna vuonna käytetyn varmennetun siemenen ostokuitista ja vakuustodistuksesta. Nämä asiakirjat on toimitettava peltokasvitukihakemuksen liitteenä tai viimeistään soveltamisasetuksen 7 a artiklan 2 kohdassa säädettyä ajankohtana toimivaltaisen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle.

Kuituhampun ja -pellavan alkuperäiset ostokuitit ja vakuustodistukset on säilytettävä hakuvuoden ja kolmen seuraavan kalenterivuoden ajan.

12 b §

Kuituhampun vähimmäiskylvömäärä

Soveltamisasetuksen 7 a artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettu kuituhampun vähimmäiskylvömäärä on 30 kiloa hehtaarilta.

Kylvömäärä on ilmoitettava peltokasvitukihakemuksessa ja tätä myöhemmistä kylvöistä kylvöalailmoituksessa.

12 c §

Kuituhampun korjuulupa

Kuituhampun korjuu on mahdollista sitten, kun soveltamisasetuksen 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetty tarkastusvelvollisuus on täytetty.

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa tarkastusvelvollisuuden täyttymisestä ja korjuuluvan antamisesta aikaisintaan kunkin vuoden syyskuussa maa- ja metsätalousministeriön tukipolitiikkayksikön Internet-sivuilla osoitteessa <http://www.mmm.fi/maatalous/tukijarjestelmat/tukipolitiikkayksikko/>.

21 §

Kasvipeitteiset non food -kesannot

Non food -kesantojen hoidossa noudatetaan, mitä raaka-aineasetuksessa säädetään.

Suomessa ei sovelleta peltokasviasetuksen 6 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa, joka mahdollistaa kansallisen lisätuen perustetussa biomassan tuottamiseen tarkoitettujen monivuotisten kasvien viljelmiä. Myöskään raaka-aineasetuksen 3 artiklan 4 kohtaa eli hakijan mahdollisuutta polttaa sellaisenaan lämmitystarkoituksessa tai jalostaa tilallaan non food -kesannon raaka-aine biokaasuksi ei sovelleta.

Non food -tarkoitukseen tuotetun hampun korjuu on mahdollista sitten, kun raaka-aineasetuksen 21 a artiklassa säädetty tarkastusvelvollisuus on täytetty. Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa tarkastusvelvollisuuden täyttymisestä ja korjuuluvan antamisesta aikaisintaan kunkin vuoden syyskuussa maa- ja metsätalousministeriön tukipolitiikkayksikön Internet-sivuilla osoitteessa <http://www.mmm.fi/maatalous/tukijarjestelmat/tukipolitiikkayksikko/>.

25 §

Kylvö kesantolohkolle heinäkuun 15 päivästä alkaen

Kesantolohkolle, lukuun ottamatta 2 momentissa tarkoitettuja kesantoja, voidaan kylvää heinäkuun 15 päivästä alkaen sellaisten kasvien siemeniä, joiden sato voidaan korjata

seuraavana vuonna. Lisäksi avo- tai sänki-kesanto voidaan päättää kylvämällä kesannolle heinäkuun 15 päivästä alkaen ympäristönsuojelusyistä yksi- tai monivuotista nurmiheinäkasvia, jota ei korjata kylvövuonna ja joka muokataan maahan mahdollisimman myöhään syksyllä tai seuraavana keväänä. Kylvämistä edeltävät toimenpiteet, kuten muokkaus ja lannoitus, voidaan aloittaa ennen heinäkuun 15 päivää kylvettäessä seuraavan vuoden sadonkorjuuta varten.

Jos kesantolohkolle on perustettu 19 §:ssä tarkoitettu kasvipeitteinen riistalaidun tai horisontaalipäätöksen 7 §:ssä tarkoitettu kasvipeitteinen kesanto, kesantolohko on säilytettävä soveltamisasetuksen 19 artiklan 2 kohdassa säädetyn kesantokauden loppuun saakka kasvipeitteisenä.

27 §

Velvoitekesannon toteuttaminen erityisalueilla

Maatalouden ympäristötuen 20-vuotisia erityisympäristötukisopimusaloja tai Euroopan yhteisön pellonmetsitysohjelman mukaisesti metsitettyjä aloja voidaan ilmoittaa kesannoksi enintään tilan kesantovelvoitteen verran, siten kuin peltokasviasetuksen 6 artiklan 8 kohdassa säädetään.

28 a §

Maaseutuelinkeinoviranomaiselle toimitettavia ilmoituksia

Toimivaltaisen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle on toimitettava kirjallisesti, muualla säädettyjen ilmoitusten lisäksi, tarvittaessa seuraavat ilmoitukset:

1) seoskasvustoina perustettujen viherkesantojen ja säilörehunurmen, lukuun ottamatta puhtaita nurmiheinäkasvien seoksia, siemenmäärät sekä kasvuston perustamisvuosi peltokasvitukihakemuksen jättämisen yhteydessä ja tätä myöhemmistä kylvöistä kylvöalailmoituksen jättämisen yhteydessä;

2) ilmoitus tukiehtojen täyttymättömyydestä, siten kuin yhteisön säädöksissä edellytetään;

3) lupahakemus kesannon sallitusta kesan-

1006

N:o 354

toaikaisesta muusta kuin maataloudellisesta käytöstä ennen suunnitellun käytön aloittamista.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tämä asetus tulee voimaan 2 päivänä toukokuuta 2001.

Helsingissä 23 päivänä huhtikuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Maatalousneuvos Olli-Pekka Peltomäki

N:o 355

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus**lääkkeiden hintalautakunnan maksullisista suoritteista**

Annettu Helsingissä 25 päivänä huhtikuuta 2001

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 384/1994:

Maksulliset julkisoikeudelliset suoritteet

1 §

Valtion maksuperustelain 6 § tarkoitettuja julkisoikeudellisia suoritteita ovat sairausvakuutuslain (364/1963) 5 a §:ssä tarkoitettujen lääkkeiden korvauserusteeksi hyväksyttävän kohtuullisen tukkuhinnan vahvistamista ja vahvistetun tukkuhinnan korottamista koskevan hakemuksen käsittely ja muut suoritteet, joista hakijalta peritään seuraavat kiinteät maksut:

1) uusi vaikuttava lääkeaine, uusi lääkeaineyhdistelmä, uusi lääkemuoto uudessa indikaatiossa, bioteknologisesti valmistettu lääke ensimmäisen vahvuuden tai lääkemuodon osalta	27 000 mk
seuraavat vahvuudet tai lääkemuodot	5 000 mk
2) uusi lääkemuoto, uusi vahvuus, radiofarmaseuttiset valmisteet, rokotteet, allergeenivalmisteet	5 000 mk
3) rinnakkaisvalmiste, lääkevalmiste rinnakkaistuonnissa ...	5 000 mk
4) uusi perusvoide ja kliininen ravintovalmiste valmisteelta	6 000 mk
5) määräaikaisesti vahvistettujen tukkuhintojen uusintahakemukset ensimmäisen vahvuuden tai lääkemuodon osalta	12 000 mk
seuraavat vahvuudet tai lääkemuodot	5 000 mk

Rinnakkaisvalmisteet ja lääkevalmisteet rinnakkaistuonnissa uusintahakemus lääkevalmisteelta	5 000 mk
6) määräaikaisesti vahvistetun perusvoiteen ja kliinisen ravintovalmisteen tukkuhinnan uusintahakemus valmisteelta	5 000 mk
7) korvausjärjestelmään hyväksytyyn lääkkeen, perusvoiteen tai kliinisen ravintovalmisteen uusi pakkauskoko hakemukselta .	3 000 mk
8) vahvistetun tukkuhinnan korottaminen ensimmäiseltä vahvuudelta tai lääkemuodot	7 000 mk
seuraavat vahvuudet tai lääkemuodot	3 000 mk
9) lääkelain 21 §:n 4 momentissa tarkoitettu, erityisluvalla toimitettava lääke, kun kysymyksessä on	
a) valmistajan tai maahantuojan uusi hakemus	1 000 mk
b) edellä mainitun hakijan määräaikaisen luvan uusintahakemus	500 mk
c) potilaskohtainen hakemus .	200 mk
10) ilmoitus myyntiluvan haltijan muutoksesta	500 mk
11) hakemus vahvistetun tukkuhinnan siirtämisestä uudelle kauppanimelle	500 mk

2 §

Edellä mainitut 1 §:n mukaiset maksut

peritään myös silloin, kun siinä tarkoitettuun hakemukseen annetaan kielteinen päätös.

*Liiketaloudellisin perustein hinnoiteltavat
suoritteet*

3 §

Valtion maksuperustelain 7 §:ssä tarkoitettuja suoritteita, jotka lääkkeiden hintalautakunta hinnoittelee liiketaloudellisin perustein, ovat seuraavat suoritteet:

Sellaiset lausunnot ja palvelut, jotka eivät välittömästi liity hinnanvahvistushakemuksen käsittelyyn tai kuulemismenettelyyn, lääkkeiden hintalautakunta hinnoittelee liiketaloudellisin perustein.

Vapautus maksusta

4 §

Käsittelymaksu voidaan jättää perimättä,

Helsingissä 25 päivänä huhtikuuta 2001

jos lääkevalmisteen, kliinisen ravintovalmisteen tai perusvoiteen menekki on vähäistä, mutta näitä valmisteita on pidettävä hoidon kannalta välttämättöminä.

Voimaantulo

5 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2001 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2001. Tällä asetuksella kumotaan 19. päivänä joulukuuta 1995 annettu sosiaali- ja terveysministeriön päätös lääkekorvauslautakunnan maksullisista suoritteista (1614/1995)

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Hallitusneuvos *Anja Kairisalo*

N:o 356

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**maan hankkimisesta ja myymisestä maatilatalouden kehittämisrahastosta annetun lain mukaisiin tarkoituksiin**

Annettu Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään maatilatalouden kehittämisrahastosta 16 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (657/1966) 3 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 330/1999:

1 §

Maan hankinta

Työvoima- ja elinkeinokeskus voi ostamalla, lunastamalla tai vaihtamalla hankkia maatilatalouden kehittämisrahastosta annetun lain (657/1966) 3 §:n 1 momentissa tarkoitettujen tavoitteiden kannalta tarpeellista maata tai muuta omaisuutta.

Työvoima- ja elinkeinokeskus hinnoittelee hankittavan tai vaihdettavan omaisuuden, tekee sitä koskevan ostotarjouksen ja huolehtii kauppaja vaihtokirjan laatimisesta ja allekirjoittamisesta.

2 §

Maan käyttäminen

Hankituista tiloista ja alueista muodostetaan lisäalueita ja muita maatilatalouden kehittämisrahastosta annetussa laissa tarkoitettua toiminnan kannalta tarpeellisia alueita, osuuksia ja oikeuksia. Lisäksi voidaan muodostaa maatiloja.

3 §

Maanostohakemus

Ostajan, joka haluaa hankkia lisäaluetta tai

muuta omaisuutta, on toimitettava työvoima- ja elinkeinokeskukselle 6 §:ssä tarkoitettussa kokousilmoituksessa tai muussa tiedoksiantossa mainittuun määräaikaan mennessä maanostohakemus. Hakemus voidaan toimittaa myös alkukokouksessa. Myöhemmin toimitettu hakemus voidaan ottaa käsiteltäväksi vain, jos se asian käsittelyä haittaamatta voi käydä päinsä.

4 §

Luovutushinta

Luovutettavan omaisuuden hinnaksi määrätään se paikkakunnan käypä hinta, joka omaisuudella on katsottava olevan käytettynä siihen tarkoitukseen, johon se luovutetaan.

5 §

Käyttösuunnitelman laatiminen

Hankitun maan ja muun omaisuuden luovuttamista koskeva käyttösuunnitelma laaditaan asianomaisessa työvoima- ja elinkeinokeskuksessa.

Käyttösuunnitelman laatii työvoima- ja elinkeinokeskuksen määräämä henkilö käytettävällä alueella tai sen läheisyydessä pidettävässä kokouksessa. Käyttösuunnitelma voidaan laatia työvoima- ja elinkeinokeskuk-

sen määräyksestä myös kokouksia pitämättä kirjallisena menettelynä.

Työvoima- ja elinkeinokeskus saa luovuttaa käyttösuunnitelmaa laatimatta sellaisen maa-alueen tai muun omaisuuden, joka ei ole kooltaan tai arvoltaan huomattava tai jos luovuttamiselle on erityisiä syitä. Lisäksi omaisuutta voidaan luovuttaa käyttösuunnitelmaa laatimatta muihin kuin maatilatalouden kehittämisrahastosta annetun lain mukaisiin tarkoituksiin.

Jos omaisuutta on ehdotettu käytettäväksi muihin kuin maatilatalouden kehittämisrahastosta annetun lain mukaisiin tarkoituksiin eikä työvoima- ja elinkeinokeskuksella ole oikeudesta luovuttaa valtion maaomaisuutta ja tuloatuottavia oikeuksia annetun lain (687/1978) nojalla oikeutta luovuttaa valtion maaomaisuutta, on käyttösuunnitelma tältä osin saatettava maa- ja metsätalousministeriön ratkaistavaksi.

6 §

Kokouksesta tiedottaminen

Jos käyttösuunnitelma laaditaan kokousmenettelyssä, on kokouksesta ilmoitettava paikkakunnalla yleisesti leviävässä sanomalehdessä ja sen lisäksi kirjeellä asianomaiselle kunnalle ja mahdollisuuksien mukaan niille tahoille, jotka saattavat tulla maan tai muun etuuden saajina kysymykseen. Tiedottamiseen liittyvien määräaikojen suhteen noudatetaan, mitä kiinteistönmuodostamislain (554/1995) 169 §:n 2 momentissa säädetään. Alkukokouksessa voidaan päättää muiden

Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

kokousten pitämisestä ja niiden ilmoittamisesta.

Jos pakkohuutokaupalla myytävien kiinteistöjen lunastamisesta valtiolle annetun lain (23/1938) nojalla lunastetun kiinteistön tai alueen saajana tulisi kysymykseen entinen omistaja tai muu lain 7 §:n 2 momentissa (1301/1990) tarkoitettu henkilö, ei alkukokouksesta tarvitse ilmoittaa sanomalehdessä.

7 §

Myyntiehdot

Luovutushinta on maksettava pääsääntöisesti kokonaisuudessaan käteisellä.

Osa luovutushintaa voi työvoima- ja elinkeinokeskuksen harkinnan perusteella jäädä luovutustilanteessa velaksi. Se osa luovutushinnasta, jota ei kauppakirjaa allekirjoitettaessa ole maksettu käteisellä, on maksettava vuoden kuluessa kaupantekopäivästä. Työvoima- ja elinkeinokeskuksen on huolehdittava siitä, että kauppahintasaamiselle on riittävät vakuudet.

Maatilatalouden kehittämisrahastosta annetun lain täytäntöönpanoon liittyvien kiinteistötoimitusten toimituskustannukset suorittaa hakija.

8 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 3 päivänä toukokuuta 2001.

Maatalousylitarkastaja Kari Ojala

N:o 357

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta lihaihygieniasta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimi	n:o	antopäivä	voimaan- tulo
MMM:n asetus lihaihygieniasta annetun MMM:n asetuksen muuttamisesta	17/EEO/2001	26.4.2001	2.5.2001

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveysosaston määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveysosastosta, osoite Kluuvikatu 4 A, 00100 Helsinki, puhelin (09)1601.

Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 2001

Hallitusneuvos *Kristiina Pajala*

Vanhempi hallitussihteeri Ritva Ruuskanen

Neuvoston direktiivi 64/433/ETY (31964L0433), muut. direktiiveillä 91/497/ETY (31991L0497); EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 69 ja 95/23/EY (31995L0023); EYVL N:o L 243, 11.10.1995, s. 7
Komission päätös 94/474/ETY (31994D0474); EYVL N:o L 194, 29.7.1994, s. 96
Komission päätös 84/371/ETY (31984D0371); EYVL N:o L 196, 26.7.1984, s. 46

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 350—357, 2 arkkia

OY EDITA AB, HELSINKI 2001

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904